

Puntwederik

Komedie in zes scènes

door

PETER VAN STRAATEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PUNTWEDERIK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER VAN STRAATEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

COEN - ongeveer 50-60 jaar

ALIES - zijn vrouw, ongeveer 50-60 jaar

ONNO - gescheiden man, ongeveer 50-60 jaar

SYLVIA - gescheiden vrouw, ongeveer 30-40 jaar

KLAARTJE - het mooie kamermeisje van het hotel

PLAATS VAN HANDELING:

De scènes spelen zich afwisselend in de huiskamer van Coen en Alies en in de hotelkamer van Onno af.

SCENE EEN

De moderne bungalow van Coen en Alies. Veel glas, veel planten. Glazen schuifdeuren naar de tuin (voortoneel). Moderne meubelen. Hier en daar wat antiek. Het geheel getuigt van goede smaak. Er is één stoel - een uitgezakte, makkelijke stoel - die detoneert. In die stoel zit Coen, in gedachten verzonken. Hij heeft een geopende brief voor zich. Naast hem, op een tafeltje, een stapel brieven en folders.

Opgewekt neuriënd maakt Alies haar entree. Ze is gekleed in een prachtige japon, groen, met een motief van bloemen en bladeren. Ze draagt 'm voor het eerst. Coen kijkt niet op. Alies probeert zijn aandacht te trekken, maakte neuriënd een speels danspasje. Coen schrikt op. Frommelt de brief weg, en verdiept zich in de post. De enveloppen scheurt hij door, en hij laat ze vallen naast zijn stoel. Alies is wat teleurgesteld. Ze kijkt nog eens naar zichzelf in de spiegel. Van de spiegel naar Coen. Die kijkt op. Glimlacht welwillend naar haar, zonder iets bijzonders aan haar zien. Ze glimlacht zuurzoet terug. Kijkt rond. Pakt, om zich een houding te geven, een gietertje, en begint de vele planten liefdevol te inspecteren en water te geven.

ALIES (*terloops*): Je gooit toch geen enveloppen op de grond, schat?

COEN: Hm? Neu....

ALIES: Eens in de week, als jij de post openmaakt, dan is het net of het hier sneeuwt.

COEN: Hm. Ja.

ALIES: 't Is een rare gewoonte. Wie gooit er nou lege enveloppen op de vloer.

COEN: Huhhuh...

ALIES: We hebben een open haard, Coen. Je zou ze meteen in de open haard kunnen gooien.

COEN: Já...

ALIES: Hoewel. Oók een rotgezicht. Al die witte dingen in de haard.

COEN: Ja. (*hij scheurt weer een envelop. Laat 'm vallen*)

ALIES: Als we 'm nou iedere dag brandden, dan kon 't me niet zoveel schelen.

COEN: Nee.

ALIES: Maar we branden 'm niet iedere dag. Soms wel 's een hele week niet. Of nóg langer.

COEN: Hout.

ALIES: Hm?

COEN: Hout. Kost teveel hout. We moeten een beetje zuinig zijn met

hout. Elke dag stoken.... kost een boel hout. *(gebaart vaag)* Vliegt er door.

ALIES: Weet ik wel.

COEN: Bovendien is het zomer, Alies.

ALIES: 't Is zomer. Ja.

COEN *(scheurt een envelop, laat 'm vallen)*: Voor de kou hoeven we niet te stoken.

ALIES *(sponst de bladen van een grote ficus)*: Voor de gezelligheid misschien?

COEN *(in gedachten)*: Ja. *(hij is door zijn post heen. Hij kijkt naar Alies. Ze ziet hem niet. Hij haalt de bewuste brief uit zijn binnenzak, en speelt verrassing)* Hee... wat aardig, zeg...

ALIES *(kijkt op, denkt dat hij de jurk heeft opgemerkt)*: Vind je?

COEN: Een brief van Henk.

ALIES: Ah.

COEN: Henk uit Milaan.

ALIES: Een brief van Henk uit Milaan. Henk van de schoenen.

COEN: Ja. *(leest)* "Wanneer kom je nu eindelijk eens langs. Je hebt nu toch alle tijd? Zou ik leuk vinden."

ALIES: Naar Italië? Maar dat heeft-ie je toch al zo vaak gevraagd?

COEN: Jaja. Zo vaak, ja.

ALIES: Je was altijd heel dik met Henk, toen-ie nog hier werkte.

COEN: Dik met Henk....

ALIES: Hij was je beste vriend. Zei je altijd.

COEN: Ja.

ALIES: Je hebt 'm al zo vaak willen opzoeken. Maar je stelde het steeds uit.

COEN: Ach...

ALIES: Je schuift het op de lange baan.

COEN: Nou ja....

ALIES *(gedecideerd)*: Italië. Lijkt me reuze gezellig. Gezellig een paar daagjes naar Italië met z'n tweetjes...

COEN *(zijn gezicht betreft. Hij frommelt met de brief Probeert een enthousiaste glimlach te produceren naar Alies)*: Jaja. Zeker.

ALIES: Of wil je me soms niet mee hebben?

COEN: Neenee. Natuurlijk niet. Natuurlijk wel. Alleen...

ALIES: Alleen wát?

COEN: Nou nee. Niks. Alleen is maar alleen. *(hij wuift zich koelte toe met de envelop)*

ALIES: Als je liever alleen wilt...

COEN: Dat zei ik niet. Ik zei niet "alleen".

ALIES: Als je alleen wilt óók best.

COEN: Welnee, zeg. Ik zie me al alléén daar in Milaan. *(het klinkt niet overtuigd. Hij verscheurt de envelop demonstratief in kleine snippertjes)*

ALIES: Lekker 's alleen op stap. Rustig, op jezelf. Niet de hele dag gezeur aan je hoofd.

COEN: Gezeur?

ALIES: Van je vrouw. Van mij.

COEN: Ach nee toch. Welnee. Geen sprake van. *(de gedachte maakt hem dromerig. Hij laat de snippers dwarrelen)* Wat moet ik in Milaan. Met Henk. Praten over schoenen.

ALIES: Je praatte altijd graag over schoenen. Het is je vak.

COEN: Was. Wás m'n vak. Ik moet er niet meer aan denken, aan schoenen. Onzin. Ik kan geen schoen meer zien.

ALIES *(haar aandacht is getrokken door iets in de tuin)*: Coen.

COEN: Onzin. Ik ga niet.

ALIES: Coen. Er staat een man in de tuin.

COEN: Hm?

ALIES: Een man. In de tuin. Bij de Teunisbloemen.

COEN *(blijft zitten)*: De tuinman. Zal de tuinman zijn.

ALIES: We hebben geen tuinman.

COEN: Nee. Da's waar.

ALIES: Coen, je moet iets dóen.

COEN: Wel gehad, een tuinman.

ALIES: Coen.

COEN: Werd te duur.

ALIES *(dringend)*: Coen, kom hier! *(Coen staat op. Gaat naast haar staan. Ze wijst)* Daar.

COEN: Ja. Een man.

ALIES: Doe iets. Jaag 'm weg. Hij moet weg.

COEN *(aarzelt)*: Ksssjt! Vort!

ALIES: Coen!

COEN: Misschien is 't een kennis.

ALIES: We hebben een voordeur.

COEN: Het is Wim Eilers.

ALIES: Wát?

COEN: Hij lijkt een beetje op Wim Eilers.

ALIES: Doe niet zo idioot.

COEN: Misschien zijn broer.

ALIES: Ach welnee.

COEN: Kan toch?

ALIES: Onzin. Hij lijkt geen spat op Wim Eilers.

COEN: Jawel. Jawel. Zelfde kin. Kijk maar. Zuiver Wims kin. En dan

die benen. Zelfde benen.

ALIES: Ik zie geen benen. Daar zit een broek over. Of omheen. Hoe zeg je dat.

COEN: Zelfde broek dan.

ALIES: Coen!

COEN: Twee druppels water. Kijk, hij bukt zich over de Trollius. Zie je? Wims buk.

ALIES: Dat is de Trollius niet. Dat is de Hypericum.

COEN: Wims buk.

ALIES: Coen, hou op. Vraag die man wat hij daar doet.

Coen loopt naar de tuindeuren, Praat afwisselend naar buiten en naar binnen, naar Alies.

COEN: Meneer, wat doet u daar?

STEM: Niets.

COEN (*naar binnen*): Hij doet niets.

ALIES: Maar wat moet-ie daar dan?

COEN: Meneer, wat moet u daar dan?

STEM: Niets.

COEN: Hij moet niets.

ALIES: Maar hij staat in onze tuin.

COEN: U staat in onze tuin.

STEM: Is dit uw tuin?

COEN: Of dit onze tuin is?

ALIES: Ja, Coen, dit is onze tuin.

COEN: Ja. Dit is onze tuin.

STEM: Mooie tuin!

COEN (*naar Alies*): Hij vindt 'm mooi.

ALIES: Dat is 'm geraden ook!

COEN: Dat is u ger... (*hij slikt de rest in*)

STEM: Schitterende tuin.

COEN: Hij zegt dat het een schitterende tuin is.

ALIES: O.

STEM: Prachtig. Werkelijk prachtig.

COEN (*naar binnen*): Prachtig.

STEM: Grandioos.

COEN: Grandioos.

STEM: M'n complimenten, hoor. Werkelijk. Mijn complimenten.

COEN: De complimenten voor onze tuin.

ALIES (*sceptisch*): Bedankt, zeg!

COEN: Dank u wel.

ALIES (*verontwaardigd*): Kóm! Waarom vraag je die vent niet meteen op de thee?

COEN (*tegen de vreemdeling*): Wilt u een kopje thee?

ALIES (*in paniek*): Coen! Ben je gek geworden? Dat bedóel ik toch helemaal niet? (*Coen wil iets naar buiten roepen*) Née. Laat maar. Het is nou al gebeurd. (*gedempt*) Een kopje thee notabene. Het is helemaal geen tijd voor thee. Hoe laat is het wel niet?

Coen kijkt op zijn pols. Hij heeft zijn horloge niet om. Onno verschijnt uit de tuin, via de glazen schuifdeuren. Hij is in driedelig pak, met hoed.

ONNO: Goedemiddag, mevrouw, meneer.

COEN: Weet ú ook hoe laat het is?

ONNO (*kijkt omstandig op zijn horloge*): Het is precies zestien uur zesendertig minuten en veertig seconden.

COEN (*tegen Alies*): Zes over half vijf.

ALIES: Dank je.

ONNO: Mevrouw. Meneer. Ik stond in uw tuin.

ALIES: Dat zagen we.

ONNO: Mevrouw. Die Teunisbloemen!

ALIES: Mooi, hè?

ONNO: Schit-te-rend.

ALIES: Heeft u mijn wederik gezien?

ONNO: Uw Puntwederik. Heb ik gezien. Prachtig, prachtig.

ALIES: Neenee. Mijn Wilde Wederik.

ONNO (*gretig*): Wilde Wederik? U heeft Wilde Wederik? Waar staat die dan?

ALIES: In onze wilde hoek.

ONNO: Wilde hoek?

ALIES: Heeft u onze wilde hoek niet gezien?

ONNO: Ik weet van geen wilde hoek.

ALIES: Coen, meneer heeft onze wilde hoek gemist.

COEN: Schande.

ONNO: Neem me niet kwalijk. Het spijt me werkelijk.

ALIES: Had u niet mogen missen.

ONNO: Vreselijk. Ik schaam me dood.

ALIES (*koket*): Echte wilde wederik.

ONNO: Echte... uit het wild?

ALIES: Uit het wild.

ONNO: Moet ik zien, zeg. Móet ik zien.

ALIES: U loopt gewoon langs die blauwe Lupines daar (*wijst*)... en dan

bij de Meidoorn linksaf...

ONNO: Prachtige Meidoorn.

ALIES: En dan bij die heg daar vindt u de wilde hoek.

ONNO: Echte Wilde Wederik. Ik ga meteen kijken. *(hij loopt met energieke tred de tuin weer in. Coen en Alies kijken hem na. Ze zijn een beetje overrompeld. Stilte)*

COEN *(voorzichtig)*: Toch heeft-ie iets van Wim Eilers. *(stilte)*

ALIES: D'r zit een gat in de heg. Misschien brengt 't hem op een idee. Verdwijnt-ie weer net zoals hij gekomen is.

COEN: Vast niet. *(ze kijken naar de tuin, naar Onno)* Je hebt 'm thee beloofd.

ALIES: Ik? Nee zeg, nou wordt-ie goed.

COEN: Je zei...

ALIES: Ik zei "waarom vraag je 'm niet op de thee". Ja!

COEN *(sullig)*: Ik eh.. zal 'm afbestellen. Hoe heet dat. Wegsturen of zo. *(hij roept halfhartig naar buiten)* Eh... menéer!

ALIES: Née! Idioot! Dat kan niet. Eerst iemand uitnodigen en dan zeggen gaat u maar weer weg. Daar is het nu te laat voor. *(ze kijkt hulpeloos om zich heen)* Voor thee ook, trouwens.

COEN *(tevreden)*: Borreltijd.

ALIES: Hm?

COEN: Tegen vijven. Tijd voor een borrel. Nooit voor vijven.

ALIES: Jij wilt 'm een bórrrel gaan schenken?

COEN: Nee. Dat niet. *(ze kijken naar Onno in de verte)*

ALIES: Waarom wel thee en geen borrel?

COEN: Een borrel heeft iets intiems. Ik weet niet. Hup, meteen met je drank op tafel. Dat geeft geen pas. Thee kán. Thee is neutraal.

ALIES: Wat een zeldzame onzin.

COEN: "Wilt u een kopje thee?" Daar steekt nooit kwaad achter. Terwijl een bórrrel... ik wéet niet... Intiem.

ONNO *(komt op, vanuit de tuin)*: Intiem is het woord.

COEN: Pardon?

ONNO *(tegen Alies)*: Uw wilde hoek. Intiem. Besloten. Verstild, zou men bijna zeggen. Mevrouw, wat een zeldzaam mooie intieme wilde hoek heeft u daar.

COEN *(haalt zijn wenkbrauwen op. Stilte. Ze staan tegenover elkaar)*: Thee of een borrel. Zegt ú het maar. Wij komen er niet uit.

ONNO *(verrast)*: Wél...

COEN: Ik neem de borrel.

ALIES: Borrelt u... een slokje mee?

ONNO: Wát graag.

COEN: Wat wilt u drinken?

ONNO (*samenzweerderig*): Heeft u jenever?
COEN: Nou en of. Jonge?
ONNO: Heel graag.
COEN: Alies een sherrietje?
ALIES: Ja, graag, schat. Een sherrietje, ja. (*Coen gaat de drank verzorgen*)
ONNO (*ziet de verscheurde enveloppen, wijst*): Enveloppen.
ALIES: Oh. Ja. (*verontschuldigend*) Mijn man morst altijd een beetje bij het doornemen van de post.
COEN: Ruim ik straks wel op. (*hij schenkt in. Fluit een onduidelijk wijsje. Alies wijst Onno een stoel en gaat zelf ook zitten*)
ONNO (*conversatie*): Zo'n Wederik. Ik kan er maar niet over uit.
ALIES (*nerveus*): Zo'n wie?
ONNO: Die Wederik. In uw tuin. Echte wilde. Niet die ordinaire gekweekte. Enig! (*Coen komt met de drankjes. Onno schiet overeind*) Zal ik me voorstellen?
COEN: Hm? Ja. Jaja. Natuurlijk. Voorstellen. Heydeman. Coen Heydeman.
ONNO: Onno.
COEN (*probeert*): Onno... Eilers?
ONNO: Onno Bergsma.
COEN: En dit is mijn vrouw.
ALIES: Alies.
ONNO: Hoe maakt u het?
COEN: Alies Heydeman. Dus ook.
ONNO: Aangenaam. Aangenaam.
COEN: Wel. Proost dan maar.
ONNO: Proost, ja.
ALIES: Proost. (*ze drinken, zitten. Stilte*)
ONNO: Wat een buitengewoon smaakvolle, charmante jurk draagt u daar, mevrouw.
ALIES (*geleid*): Dank u. (*Coen kijkt verstoord*)
ONNO: Het moest me even van het hart.
ALIES: Ik heb 'm voor het eerst aan. Dank u. En Coen vond 'm ook al zo mooi. Niet, schat?
COEN: Ja. Buitengewoon, ja (*stilte. Ze drinken*)
ALIES: Doet u dat wel vaker, meneer Bergsma, zomaar ergens een tuin binnenlopen?
ONNO: Oh hemel. U bent boos op me.
ALIES: Welnee, alleen nieuwsgierig. Het zou toch kunnen? Andermans tuin betreden... een onschuldige eigenaardigheid.
ONNO (*wordt heel verlegen*): Mevrouw.... Ik wil niet dat u een

verkeerde indruk van mij krijgt. Ik verzeker u dat het niet mijn gewoonte is om andermans erf wederrechtelijk te betreden. Ik weet ook niet wat me bezielde vandaag... Maar je ziet in deze buurt weinig Teunisbloemen... En toen ik de uwe zag werd ik er als een magneet door aangetrokken... Vóór ik het wist stond ik in uw tuin... Onvergeeflijk.

ALIES: Welnee, welnee. Wij vergeven het. Niet, Coen?

COEN: Maar natuurlijk.

ONNO: Het komt... vroeger had ik zélf een tuin.

ALIES: En nu niet meer? Wat is er dan mee gebeurd?

ONNO: Een prachtige tuin, al zeg ik het zelf. Ieder vrij uurtje kon je mij in mijn tuin vinden. Alles deed ik zelf. Geen tuinman kwam er aan te pas... Een heerlijke tuin. *(hij droomt weg)*

ALIES: Maar wat is er dan gebeurd? Waarom heeft u die tuin niet meer?

ONNO: Ach. Dat is een lang verhaal. Ik wil u niet vermoeien met mijn privégedoe... Ik bedoel... enfin... Er zijn bepaalde dingen gebeurd. Er is iets voorgevallen....

ALIES *(is nu razend nieuwsgierig geworden. Vult aan):*... Waar u misschien liever niet over praat? Is dat 't? *(Coen heeft duidelijk geen behoefte aan confidenties. Hij schuift heen en weer op zijn stoel)*

ONNO: Wel. Ach. Eigenlijk wil ik er wél over praten. Best wel. Gráág zelfs. Alleen... ik wil u natuurlijk niet vervélen...

ALIES: Ik weet zeker dat u ons niet zult vervelen. Denk je ook niet, Coen?

COEN *(beleefd)*: Oh nee. Zeker niet.

ALIES: Bovendien ben ik razend nieuwsgierig van aard. Waar of niet, Coen?

COEN: Als een ekster.

ALIES: U hoort het. Stort gerust uw hart uit.

ONNO *(staat op. Gaat weer zitten. Schraapt zijn keel)*: U bent gelukkig samen. Ik zie het. *(hij kijkt van Coen naar Alies en terug. Tot Coen)* U bént toch gelukkig?

COEN *(benauwd)*: Eh... ja. Ik weet niet...

ONNO: Dan bent u gelukkig. *(hij ijsbeert. Alies en Coen wachten in spanning af)* Twee jaar en vier maanden geleden ben ik gescheiden.

ALIES: Op uw leeftijd! Wat dapper! Hoe vind je dat, Coen? Denk je eens in. Op onze leeftijd... scheiden.

COEN: Het kan erger. Tróuwen. Op onze leeftijd.

ALIES: Gaat u verder, meneer Bergsma.

ONNO *(versombert)*: Hoe gaat zoiets. Ik had een lieve vrouw. Loes heette ze. Geen kwaad woord. Maar op een goeie dag, inéens.. kwam het over me. *(Coen begint, zonder dat hij het zelf beseft, te*

knikken. Alies merkt het op. Tijdens Onno's verhaal wordt Coens instemmend geknik steeds sterker) Kinderen zijn het huis uit. En Loes en ik... ach, laat ik eerlijk zijn. We waren uitgepraat. Ik had mijn bedrijfje, jazeker. Goedlopend bedrijfje. Pluchen speelgoedbeesten. Altijd goed. Geld, geen probleem. Maar toen ik me afvroeg: maakt dat werk me gelukkig... toen moest ik zeggen: n e. Ik vond er eigenlijk geen pest aan. Neem me niet kwalijk. Die speelgoedbeesten hingen me bij wijze van spreken de strot uit. *(pauze)* En toen dacht ik ineens: Ik wil de rest van mijn leven doen waar ik echt zin en heb. N t zo. Gewoon, waar ik z lf zin in heb. *(Coen knikt)* En ik heb de knoop doorgehakt. Ik heb me laten uitkopen uit de zaak. Ben gescheiden. In alle vriendschap, overigens Loes had begrip, ondanks het verdriet wat ik haar deed. Maar ja, waar gehakt wordt vallen spaanders. Ik heb huis en haard verlaten....

ALLEN: En nu?

ONNO: Wel...

ALIES: Nu doet u de hele dag waar u zin in heeft?

ONNO: Dat probeer ik.

COEN: Bevalt dat?

ONNO: Ja. En nee.

ALIES : Vertelt u me alles van het 'nee'. Het 'ja' kunnen we wel raden, h  Coen?

COEN: Ja?

ONNO: Ik woon nu samen. Ik woon in.

ALIES: Op kamers.

ONNO: Zoiets. Bij een jongere zuster. En daar doe ik dus m'n best om te doen waar ik zin in heb. Begrijpt u mij goed. Ik heb nooit een seconde spijt gehad van die stap die ik twee jaar en vier maanden geleden genomen heb. Je slaat een pagina om, als het ware. Kijkt weer fris tegen de dingen aan. Stort je in nieuwe ongekende avonturen. *(hij is plotseling aangedaan. Snuit luidruchtig zijn neus)*

ALIES *(voorzichtig)*: U... mist misschien toch iets?

ONNO *(knikt heftig)*: M'n tuin. Jazeker.

ALIES: Verder niks?

ONNO: Als u mij nou vraagt, wat mis ik, dan zeg ik zondermeer: de tuin. *(bewondering bij Coen. Ongeloof bij Alies. Onno gaat zitten. Somber)* Ik voel het. U veroordeelt mij. U vindt mij een slecht mens.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto